

OB LETNI KONFERENCI ČLANSTVA ZRVS

Utrjevanje krajevskih organizacij

Na prvi redni letni konferenci so se sestali tudi člani občinske konference Zveze rezervnih vojaških starešin. Največ razprave so namenili svojemu delu v obdobju od marca preteklega leta pa vse do letošnjega junija. Delo te organizacije temelji predvsem na sledečih področjih: splošno vojaško usposabljanje in idejno-politično izobraževanje, družbene dejavnosti, ljudska obramba in družbena samozaščita ter področja kadrovske in splošne problematike ter informativno propagandne dejavnosti. Prav z ozirom na ta »delokrog« delujejo tako pri občinski konferenci ZRVS kot tudi pri krajevnih organizacijah številne tovrstne komisije s čimer je delovanje te organizacije še bolj poglobljeno in učinkovitejše. Naj samo omenimo, da pri OK ZRVS deluje v vseh telesih kar 109 članov, vključno s krajevnimi organizacijami pa blizu 300.

Dobri rezultati usposabljanja

Sistematičnost in dobra organiziranost sta nedvomno dva pogoja, ki že lahko ob pravilno zastavljeni akciji nakazujeta

dobre rezultate. To pa nedvomno odlikuje tudi občinski odbor ZRVS, ki vestno skrbi za usposabljanje svojega članstva. V minulemu letu je le-to potekalo na temo »Obramba in odpor mest v splošni obrambni vojni« s spremljajočimi vsebinskimi nalogami in je bila stoodstotno izvedena preko krajevnih organizacij (v obliki seminarjev, razgovorov in predavanj), udeleženi pa so bili tudi predstavniki ostalih organizacij v KS. S tem v zvezi pa je bila izvedena tudi orientacijsko taktična vaja, kjer je bila zabeležena visoka — 95-odstotna udeležba.

V tekočem letu pa je v ospredju tema »Protidesantni boj« (v obliki filmov, predavanj in seminarjev o reševanju taktične naloge) in je v obdobju od meseca marca do maja zajela okrog 70 odstotkov celotnega članstva, s tem v zvezi pa je bila uspešno izvedena tudi orientacijsko taktična vaja. Vrsti članov pa velja ob tej priložnosti zahvala za izjemna prizadevanja ob odličnih pripravah vseh oblik usposabljanja.

Široka paleta delovanja

Članstvo ZRVS se je ob občinskem prazniku kot tudi ob dnevu JLA pravzaprav že kar množično udeležilo že tradicionalnih tekmovanj v streljanju, šahu in kegljanju — samo ob letošnjem občinskem prazniku — 236 tekmovalcev.

Vrsta skupnih nastopov na mnogih tekmovanjih pa jih veže tudi z mladinci

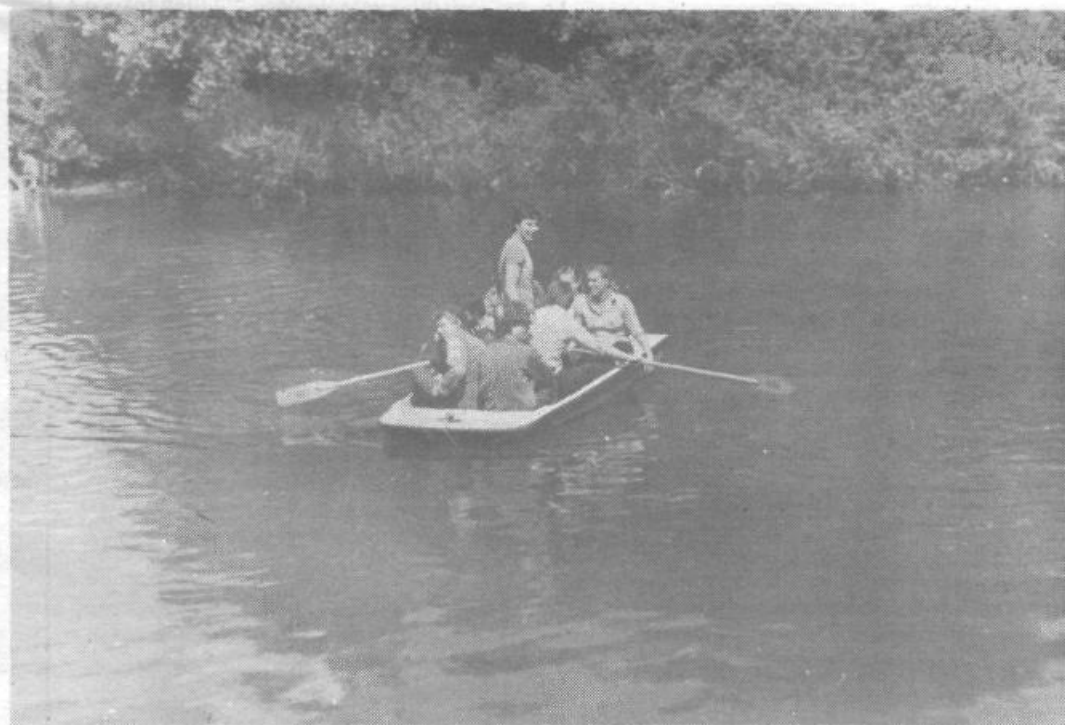
Z letne konference rezervnih vojaških starešin

(Pohod po poteh partizanske Jelovice) in pa seveda na šolah. To potrjujejo obrambni dnevi, ki so se množično uveljavili skorajda že na vseh šolah, novost v pravkar minulemu šolskem letu pa je bilo izvajanje obrambnega pouka, ki so ga v mnogih primerih pripravili prav člani ZRVS. Našteli bi lahko še mnogo akcij: od tekmovanj organiziranih ob 30-letnici obrambne vzgoje, do orientacijskih pohodov mladinske pohodne enote »Ljubo Šercer«, pohodov tabornikov, pa obiskov vojašnic in podobno. To pa v marsičem člane ZRVS še zavezuje, kar pomeni nujno posvetiti sodelovanju z mladimi še več aktivnosti pa tudi načrtnega dela in pravočasnega dogovarjanja. Rezervni vojaški starešine pa so tudi aktivni v delovanju samoupravnih organov KS, društev in v družbenopolitičnih organizacijah. Utrjevanje tako v kadrovske kot tudi v organizacijskem pogledu pa vsekakor igra pomembno vlogo, če ne že ključno vlogo pri vseh akcijah, ki si jih zastavljajo v krajevnih organizacijah. Danes se srečujemo z

nekaterimi že kar znanimi primeri, pa tudi že s tvornimi oblikami sodelovanja več organizacij skupaj (Trnovo—Ig—Kolezija—Vrhovci). Te naloge pa bodo skupaj z že nekaterimi kot npr. ustanavljanje aktivov ZK med članstvom ZRVS v naši občini še vedno na prvem mestu.

Po temeljni oceni svojega dela so se člani konference seznanili tudi s pripravami na akcijo »Nič nas ne sme presenetiti«. Predsednik OK ZRVS Alojz Dolničar pa je vročil ob tej priložnosti najboljšim ekipam, ki so se izkazale na tekmovanju v počastitev letošnjega občinskega praznika, pokale.

Prvo mesto in hkrati osvojitev pohodnega pokala je dosegla ekipa KO ZRVS Rožna dolina, drugo mesto KO ZRVS Milan Česnik in tretje mesto KO ZRVS Krim-Rudnik. Za sodelovanje pa sta bila podeljena še dva pokala in sicer Postaji milice Vič ter osnovni organizaciji sindikata delavcev občinske uprave.

Prevoz prek Ljubljanice je bil v teh razmerah nedvomno manj nevaren, kot med NOB

Viški pohodniki »Po poteh vojnopolitičnega vodstva NOV in POS«

16. junija 1979 je bila v Tacnu pod Šmarno goro veličastna proslava ob 60-letnici KPJ (ZKJ), SKOJ in revolucionarnih sindikatov in 40-letnici državnega posvetovanja vodilnega kadra KPJ. S proslave je krenilo na tridnevni pohod tudi 40 mladincev v sestavi mladinske pohodne enote »Ljubljana — mesto heroj«. V tej pohodni enoti, ki jo organizira Mestna konferenca ZSMS Ljubljana, je sodelovalo tudi petnajst pohodnikov viške mladinske pohodne enote II. SNOUB Ljubo Šercer. Iz Tacna nas je pot vodila preko Toškega čela in Dobrove na Brezovico, kjer smo prvič prenočili. Zaradi izjemno slabega vremena, saj nas je dež spremljal vso pot, smo na Brezovico prišli popolnoma premočeni.

Na tem mestu je potrebno poudariti velik prispevek Fajtove domačije iz Radne v KS Brezovica, saj so nam

omogočili, da smo vsi pohodniki posušili premočeno obleko in čevlje, dekleta so sprespala v hiši ob zakurjeni peči, za fante pa so pripravili dovolj veliko »seneno spalnico«. Za zares izjemen prispevek k dobremu vzdušju se jim celotna pohodna enota najlepše zahvaljuje.

Preoblečeni smo se pohodniki srečali z mladino in s predstavniki KS Brezovica. Po prisrčnem pogovoru smo zbrali še toliko moči, da smo se zavrteli v mladinskem klubu v prostorih krajevne skupnosti.

Drugo jutro, v nedeljo nas je navsezgodaj pozdravilo sonce. Prisrčno slovo od domačinov in že smo hodili. Pot nas je vodila mimo posestva Ljubljanskih mlekarn na Gmajnici in po barjanskih poteh do brega Ljubljane. Pred prehodom Ljubljane smo izvolili »miss pohoda« in »krstili« vse, ki so prvič sodelovali na pohodu.

Prehod čez Ljubljano smo opravili s čolni le malo stran od mesta, kjer je spomladi 1943 enak prehod opravilo vojnopolitično vodstvo NOV in POS s svojo zaščitno enoto.

Naprej nas je pot vodila skozi Tomišelj do spomenika Ljube Šercerja in ostalih domoljubov, ki so bili na tem mestu v decembru 1941 ustreljeni.

V Tomišlju so nas ob kosilu obiskali tudi domači mladinci in skupaj smo dve uri preživeli v zares veselem razpoloženju, za kar se jim zahvaljujemo.

Sledila je še zadnja preizkušnja drugega dne: pohod po gozdni poti do Rakitne. Na tej naporni poti nam je spet zagodel dež. Slabo vreme in naporna pot sta naredila svoje: za večino deklet je bil potreben prevoz na zadnjem delu poti in tudi nekaj fantov ni zdržalo.

Celotna mladinska pohodna enota »Ljubljana — mesto heroj« po opravljenem prevozu preko Ljubljanice. V sredini stojijo tov. Božič z vnučkom in kmet Lipar, ki je med NOB opravljal prevoze aktivistov in partizanov prek Ljubljane

Na Rakitni smo se nastanili v mladinskem klubu in najvzdržljivejši so spet lahko zaplesali.

Ponedeljkovo jutro je bilo še vedno klavrno, vendar nas je na poti do gornjega lga že pozdravilo sonce. Sledil je pohod proti partizanski bolnišnici Krvavice, kjer smo se seznanili z zares enkratno lokacijo in tudi s težavami pri delu te bolnišnice. Od tu smo se spustili v Iški vintgar in nato spet v dežju nadaljevali proti Igu. V Iški vasi smo zaradi slabega vremena in splošne utrujenosti pohodnikov naročili posebni prevoz — traktor s prikolico, ki nas je pripeljal do Doma obrambne vzgoje na Igu. V domu smo imeli zaključno brigadno konferenco pohodne enote, srečali smo se z Odborom zaščitne enote vojnopolitičnega vodstva NOV in POS, s predstavniki KS; učenci OS »Ljubo Šercer« pa so nam pripravili kulturni program.

Po prihodu v Ljubljano smo s Trga osvoboditve odšli na grobnico narodnih herojev, kjer smo s položajno vencu na grobnico herojev tudi zaključili naš tridnevni pohod.

Poleg samo hoje je bil velik del pohoda namenjen tudi seznanjanju pohodnikov z zgodovino krajev in območja, skozi katerega smo hodili. Imeli smo tudi pogovore z bori in krajanji, z odborom zaščitne enote vojnopolitičnega vodstva NOV in POS in s tovarišem Matijo Božičem, izvršnim sekretarjem komiteja MK ZKS Ljubljana, mentorjem pohodne enote.

Na našem pohodu smo se ustavili ob devetih spominskih obeležjih, kjer smo položili vence in se s kratkim kulturnim programom in minuto molka poklonili spominu na dogodke iz naše polpretekle zgodovine.

Pogovori z bori, ki smo jih imeli ob spomenikih na Toškem čelu, v Tomišlju in v Domu obrambne vzgoje na Igu, so prinesli poleg osvetlitve dogodkov iz NOB tudi mnogo novih spoznanj, ki bodo mladim v pomoč pri krepitevi obrambne vzgoje in nalog s področja LO in družbene samozaščite.

Tov. Božič, ki nam je spregovoril o delu zaščitne enote vojnopolitičnega vodstva NOV in POS med NOB ob našem prihodu čez Ljubljano in nato še v Iškem vintgarju, nas je seznanil z delom enote, ki ga ohranja mladinska pohodna enota »Ljubljana — mesto heroj«.

Na zaključku pohoda smo ocenili priprave na pohod, izvedbo in tudi vtis, ki ga je napravila pohodna enota s svojo prisotnostjo v krajevnih skupnostih, skozi katere smo šli.

Splošna ocena, ki so jo dali tudi člani Odbora zaščitne enote vojnopolitičnega vodstva NOV in POS na zaključku v Domu obrambne vzgoje na Igu, je zelo visoka. Pohodna enota je res naredila vtis pripravljene in homogene celice, ki je v vsakem trenutku vedela kaj hoče. Okoli takega jedra je potrebno v čim krajšem času zgraditi močno, enotno in idejno osveščeno mladinsko pohodno enoto »Ljubljana — mesto heroj«.

Naj za zaključek tega prispevka navedem še misel, ki jo je izrekel prvoborec s Podutika, ki nam je spregovoril ob spomeniku na Toškem čelu: »Mi starejši smo med NOB morali opravljati take pohode, da smo lahko izborili zmago, zato ima vaš pohod v takih vremenskih okoliščinah, v svobodi še večji pomen, kajti le tako zares dokazujete, da se med NOB nismo borili zaman in da gre naša revolucija pravo pot!«

ALOJZ TOMČ